

DIVJAČEK V MESTU
WILD CHILD IN THE CITY,
An interactive one woman show
(interaktivna monokomedija)

TJAŠA FERME

Tjaša Ferme

tjasaferme@gmail.com

917-702-1530

Copyright ©2021 Tjaša Ferme. All rights reserved

PRVI PRIZOR

Tjaša v ihti prihrumi v dvorano.

Hej, full sorry, full full sorry, da sem pozna! Dva policaja in dva detektiva sta pravkar odšla. Niso me spustili iz hiše, čeprav sem jim povedala, da moram v teater! A ste videli moj facebook status? A ste videli, kaj se je zgodilo? A ste me videli na poročilih?

No, prejšnjo noč ga pijem na Lower East Sidu z mojo prijateljico Stacy. Pardon, a mi lahko držite mojo torbo in čuvate jakno?

In kar naenkrat začne zvoniti telefon. Moja cimra - Kathleen. Ona me nikoli ne kliče ...

Pa si mislim: » Pa kaj je narobe? Sem pozab'la pomit posodo?«

Kathleen: » Hej, en tip je v tvoji sobi. Pravi, da je tvoj fant.«

Kaj? Moj fant? Ne, pa saj jaz nimam fanta, z nikomer ne hodim, noben ne ve, kje živim, ker sem se šele vselila. Dosti! Pokliči policijo!

Meša se mi ... Pa kdo je ta tip?! Kakšen zasledovalec?

Pridem domov, oba cimra sta tam – obupana in dva policaja in potem prideta še dva detektiva. In sredi noči, ob treh zjutraj, pride še eden – jemalec prstnih odtisov, da vzame moj DNK.

Torej očitno je, kaj se je zgodilo. Nek model je splezal po požarnih stopnicah in se spustil skozi okno v dnevno sobo.

Skoraj istočasno je moj cimer Andrew prišel domov; začel je odklepati vrata in medtem ko se je mučil z odklepanjem ključavnice, je naš model imel dovolj časa, da je pogledal levo – desno, videl odprta vrata moje sobe in stekel notri.

Andrew stopi v stanovanje, gre v svojo sobo, da bi si sezul čevlje, ko zasliši v moji sobi nekakšno premikanje, škrebjanje ... Naslednja stvar, ki se zgodi, je, da ta model pride v Andrewovo sobo z iztegnjeno roko: » Živjo, živjo, jaz sem fant od tvoje cimre, kar pustila me je tukaj. Ona je pa verjetno zunaj s kakšnim drugim tipom in najbrž je v resnici zaljubljena vate ...«

Andrew: »KAJ?? Prosim, zapusti mojo sobo, saj te sploh ne poznam ...«

OK, pravi naš model in gre do zofe. »Kar tukaj se bom malo ulegel, malo sem pijan.«

In potem je ležal tam, kakšnih dvajset minut, medtem ko si je Andrew kuhal večerjo: piščančja prsa in na vodi prekuhan brokoli ...

Nato pa se model kar naenkrat požene na noge, plane v mojo sobo in se prigunca nazaj z mojo veliko denarnico, kjer imam shranjen potni list, EMŠO, davčno in začne brskati po njej.

MODEL: »Ja, jaz sem takšen, malo zaščitniški fant ... Ravno sem končal s poukom, že en mesec me je na skrivaj spuščala v svojo sobo ...«

Andrewu pa ne gre iz glave. »Čakaj, čakaj ... Na skrivaj? Zakaj? Saj ve s kom se jaz dol dajem... Čakaj, čakaj ... Tjaša seksa s srednješolcem?!!!

Model nadaljuje: »Mene pa zanima, kaj dela tadruga cimra ...«

In zaštarta po hodniku, kot da ve natančno, kam gre; mimo dveh WC-jev, mimo dve shramb, naravnost v Kathleenino sobo, kjer ona gleda TV.

Dodobra jo prestraši in nato zapusti stanovanje.

Policaji so nam povedali, kaj se je zgodilo potem. Bajе, da je splezal nazaj po požarnih stopnicah do četrtega nadstropja, odprl še eno okno, da bi skočil v stanovanje, ko ga zasači stanovalka: »Pardon, a vam lahko mogoče kako pomagam?«

Model: » Ja, a lahko grem k vam na stranišče?«

Kak sociopat!! Pa kdo to dela??!!

Ah, a bi radi videli fotke policajev? Ampak jih bom pokazala samo parim, ker sem malo germofobična in ne bi rada, da se mi vsi dotikate telefona.

No, tukaj sta dva policaja in tukaj dva detektiva. Tale je kar "muškarac", mogoče malo predebel, ampak je vseeno seksi, tako kot kakšen hribovc.

Čakaj, pa na poročilih sem tudi bila! Na ABC očividcu!

Hey Chiara, a si dobila moj e-mail s povezavo? A jim lahko pokažeš? Nočem, da jim je dolgčas, ker se moram iti preobleči ... Ja? Imaš? OK, cool! Predvajaj!

Video se začne predvajati. Tjaša izgine z odra, vendar je čez nekaj trenutkov že nazaj s kostumom v roki. Preoblekla se bo, obleko s cvetličnim vzorcem bo zamenjala z drugo, prav tako v cvetličnem vzorcu. Pogumno odkoraka h gledalcu v prvi vrsti, mu odloži vse kose oblačil v roke in razloži, kako bo to funkcioniralo.

OK, ok, Chiara zadosti ... (zaustavi video) In to še ni vse; take stvari se meni dogajajo kar naprej!

DRUGI PRIZOR

Tjaša se medtem preobleči pred gledalci na odru; še modrček si preobleče. Gledalec ji pomaga s

*komstumsko preobrazbo, njemu ali njej Tjaša
vsake toliko zašepeta nadaljne napotke.*

Pred nekaj leti sem živela v Harlemu.

Sobota ponoči je, dve zjutraj in kar naenkrat se odprejo vrata moje sobe in popolnoma nag črnc, ki ga nisem videla še nikoli v življenju, vstopi in se zgrudi na mojo posteljo.

Vstanem, prižgem luč... Takrat sem živela v petsobnem stanovanju s štirimi cimri, samimi moškimi. Nekdo mi bo že lahko pomagal!! Zdrvim na hodnik in začnem vpiti: » Pomagajte , pomagajte.« Nikogar ni doma ...

Tip leži na moji postelji, njegovo mednožje se riba v mojo čiste rjuhe... Pa ga začnem cukat... za nogo.

Tjaša: »Pardon, ampak kako si prišel notri?«

TIP: »718 857«

Tjaša: »Pardon, ampak kako si prišel v moje stanovanje?

TIP: »718 857«

Tjaša: » Ljubi bog, tale zgleda kot netopir, ki so mu oprali možgane na neki vesoljski ladji in je priletel notri skozi okno v kopalnici ...«

Stečem nazaj na hodnik in zatulim: »Na pomoč! Na pomoč!!«

TIP: »Tišina! To je moje stanovanje, moja soba, moja postelja. Jaz sem lastnik! Ti sploh nisi državljanka! Policijo bom poklical!«

Tjaša: »Ti boš poklical policijo name? Jaz bom poklicala policijo nate!«

TIP: »Oh, kar daj, pokliči jih! Ti sploh nisi legalno tu!!«

Zdaj se mi pa strga.

Tjaša: »Da nisem legalno tu?! Jaz sem na prekleti umetniški vizi! A veš kako težko jo je dobit? Jaz imam SrečnPlac oskar in SrečnPlac klasično gledališko nagrado!

Pokličem policijo! Pokličem mojega fanta. Ja takrat sem imela fanta, ki je živel dva bloka stran. Pet policajev se prikaže do zob oboroženih in moj fant z bejzbolsko palico.

Netopirja iščemo po celem stanovanju. A je izginil? A je odletel? Sem ga samo sanjala?

Ne, ne, kar dobro se spomnim njegovega mlahavega tiča.
Nazadnje ga najdemo v sobi mojega cimra. Spi kot angelček, oklepajoč se mojega gluhega cimra.

Požokamo ga.

TIP: »Oh, živijo fantje, kaj pa je? Kaj narobe? Ne, ne v klubu Pasha sva se spoznala, spila par shotov tekil, ujela taksi domov, zdaj pa se malo cartava ...«

Torej, ta dva sta par?!

Policaji so se odločili, da glede na to, da se Netopir in Gluhi poznata, Netopir lahko ostane ...

Samo v New Yorku, dogodivščin v šopkih. Ampak jaz sem zasvojena. Jaz sem podložna New Yorku, ki je kot kretenski fant, ki ga nikakor ne moreš zapustit...

Tjaša je sedaj oblečena.

Najlepša hvala! Super ste bili, hvala za vso pomoč. Hvala vsem za čakanje. Ok, Chiara, jaz sem pripravljena!

Tjaša se umakne v zakulisje.

ZATEMNITEV

TRETJI PRIZOR

Tjaša se namesti v svojo "začetno pozo".

Trenutek suspenza. Nič se ne zgodi na odru.

Po nekaj trenutkih neugodja se spet prižgejo splošne luči v dvorani.

Gledališki tehnik- "Chiara" iz svoje kabine spleza na oder in nekaj zašepeta Tjaši na uho ali pa zažvižga in Tjaša steče k njej. Vidi se,

*da je novica slaba zelo slaba, Tjaši se malo
"porola" v tišini vendar se obvlada ter naslovi
gledalce.*

OK, meni je full žal, ampak očitno imamo nekaj tehničnih težav. Mi je zelo žal za zamudo, ampak bomo morali resetirati sistem in sprogramirati na novo. Ampak to je perfektno, ker ... izgledam kot idiot. Niti frizure si nisem uspela narediti. Vsakič pred predstavo imam živčni zlom, pa ne zato, ker bi me bilo tako strah iti na oder, ampak ker ob sami misli na lišpanje znorim.

V bistvu se znam sama naličiti in obleči tudi - za silo, ampak lasje, lasje me pa porinejo na rob!

...

A bi lahko mogoče dobila prostovoljca iz občinstva? Nekoga, da bi mi spletel kitko ali pa naredil čopke?

Nekdo iz občinstva se javi.

Ja? Ja? Ti znaš kitke plest? Super, noro! Ah samo malo, a imamo slučajno v občinstvu profesionalnega FRIZERJA?

Ne? No, potem pa le pridi.

Prostovoljec se ji pridruži na odru.

Živjo, jaz sem Tjaša ... Me veseli. A veš, moja mama vedno pravi, da jaz rabim asistenta, tajnico, in služkinjo ... *(z gesto pokaže na nič hudega slutečega prostovoljca).*

Tako da se že vnaprej opravičujem, če se začnem grdo obnašat. Res ni zanalašč, je kot nek nagon. Ko osvojim osebo, začnem kar pritiskat in pritiskat, da vidim kako daleč lahko grem.

Čakaj, čakaj. Imam kopel za noge, ki bi jo lahko zdajle uporabila. Idealni čas za namakanje nog. Tako lahko maksimiziramo čas, ljudje.

Veste, vedno je nekaj narobe z mojimi podplati: ali smrdijo ali imam glivice ali pa pokostnico.

Ker preveč telovadim in ne nosim prave obutve.

Počakajte, samo vedro najdem in nadaljujemo.

*Tjaša gre po vedro, prostovoljca pa pusti samega
na odru. Ko se vrne, potihoma zaprosi
prostovoljca.*

A lahko prosim napolniš vedro s toplo vodo, čisto malo, kakšen decimeter ali dva. Zdajle trenutno se ne morem ukvarjati s temi vsakodnevnimi problemi, moram rešiti "show". A veš kje je kopalnica?

Mu da napotke.

Tako, tako, samo malo-en do dva deci od dna...

Tistemu gledalcu v prvi vrsti, ki je pomagal s kostumsko preobrazbo.

Pardon, ampak a lahko malo pospraviš? Malo sem nemarna, kar zelo, zelo neurejena. Pravzaprav moj koncept reda je drugačen kot pri drugih ljudeh. Jaz rabim, da predmeti govorijo, komunicirajo z mano, kje bi radi živeli. Če ne spregovorijo, se jih ne dotaknem! Problem je, ker vsaka brošura in račun ravno ne komunicirata z mano, tako da se stvari kar nalagajo. Moja mama tega ni nikoli razumela.

Oponaša svojo mamo.

MAMA: »Pa kdo te bo prenašal? Kdo točno misliš, da te bo prenašal? Nemogoča si!«

Ti verjamem, prav imaš! Prav ima...

Prostovoljec se vrne z vedrom in vodo.

OOH, vroča voda! Super! Obožujem občutek vroče vode recimo po smučanju! In pitje vročega čaja z rumom! Tako to delamo doma v Sloveniji, ki jo ponavadi kličem kar SrečnPlac, drugače se vklopi preveč stereotipov v Ameriki. Preveč zmotnih stereotipov.

Enkrat sem šla domov na počitnice in sem rabila pedikuro. In pedikure v New Yorku so tako drage! Zanalašč sem pustila mojim nogam podivjat! Zanalašč sem pustila, da se trda koža zaraste in da se glivice razmnožijo, zato da jih izničim na domači grudi.

Pristanem in takoj gremo na tradicionalno kosilo k babici! Pravkar smo pojedli juho, skledčke so še na mizi in jaz izjavim: » Rabim pedikuro!«

MAŠA: »Joj, valda, (pravi moja sestra), k mojim puncam v Dobrno moraš, veš kolk so dobre pa še moj popust lahko uporabiš!«

Super! Maša dela v termalnem zdravilišču, kjer sta se Napoleon in Marija Terezija včasih namakala... Zmenjeno!

MAMA: »Tjaši, a lahko vidimo? Daj pokaži svoje noge?«

A tukaj, mami? Kar za mizo?

Tjaša zavihti noge na mizo.

MAŠA: » Fuj, Tjaša! Daj, ogabno! Ne greš k mojim puncam, me poznajo!!«

MAMA: »Tjaši, kaj pa če ti dobro noge zribam, preden greš na pedikuro?«

Mami, a ti bi mi naredila pedikuro preden grem na pedikuro? Pa v čem je štos?

BABI: »Čuj Tjaša, kaj pa maš to? Plesen?«

Pa babi, daj no! Ja, tako sem ogabna! In to pri tridesetih, kakšna bom šele pri sedemdesetih! Vitice mi bodo rastle iz podplatov, lahko odprem vinsko klet, da mi bodo gostje pili vino iz ene in strgali parmezan z druge noge.

Pa to ne moreš verjet!

Naslovi gledalca v prvi vrsti, ki ji drži torbo.

A mi lahko prosim podajte mojo jabolko in pa proteinsko ploščico! Kar prinesite jo, v plastični vrečkici je.

Odpre vrečkico, potegne ven vsebino: bejbi korenček in pa Snickers. Na spregledu ni ne jabolka niti proteinske ploščice. Sestradano zagriže v Snickers.

Sploh ne morem funkcionirati brez tega sranja. Operiram na cukr. Jaz sem mašina na curk. Vem, kaj me bo ubilo. Umrla bom od sladke, sladke smrti.

Obrne se k svoji "frizerki". Gleda jo zelo od blizu.

A se lahko mičkeno skloniš? Chiara, a mi malo posvetiš? Hočem se videti v zenicah tvojih oči. Hvala, ful hvala, fantastično izgleda. Zdaj pa lahko greš nazaj in se kar sprosti ...

ČETRTI PRIZOR

Torej ... Chiara, kako izgleda?

A ješ??!! Sendvič s posebno!?

Ha! Kako si predvidljiva! Dobro, dobro, pa saj to ni bilo zmerljivo, a ne? Dober tek! A smo pripravljeni? Lahko začnemo?

CHIARA: »Še deset minut rabim.«

Tjaša prikriva jezo, komaj se obvlada. Obrne se k publiki z veliko mero opravičevanja.

Joj, se zelo opravičujem. Tole nam bo vzelo samo pet minutk, da popravimo. Hvala, da vztrajate z nami! Fantastično bo! Ponavadi ne bi to rekla o svoji predstavi, ampak ... Imamo hologram! Hologram mene! Mini mene! Ko to vidite, se vam bo čist strgalo, garantiram! Prosim ostanite!!

*Že odhaja z vedrom, ko se nenadoma ustavi
kot vkopana in se obrne.*

Saj razumem, da imamo tehnične težave, ampak zakaj nisi pripravila odra? Uh, šit, to sem bila žaljiva!... Kje je moja scena?

Chiara: »Ni se prišla!«

*Tjaša odvihra v zaodrje in zakriči. Iz zaodrja
slišimo glasove, zveni, kot da se nekaj podira.
Tjaša se vrne.*

Vse vedno izgine!! A veste, kdo so najhujši tatovi? Pošta!!! Nič ni varno pred njihovimi kremplji! Zadnjič, ko sem pošiljala veliko škatlo rekvizitov iz Miamija v New York, so mi izgubili dva čevlja! In to čevlja od dveh različnih parov čevljev!!! Zdaj ne morem nositi nobenih.

Tako sem bila jezna, da sem direkt zdrvela v prvi "second hand shop" in si kupila bleščečo Juicy Couture jakno, 400 dolarjev vredno jakno za 7 dolarjev.

*Članu občinstva, ki je do sedaj držal in čuval njeno
torbo in jakno.*

Pravzaprav, a jo lahko dobim nazaj? Poglejte ljudje, to je pravi skaj. Pravi skaj! Za sedem dolarjev, sedem! Poglejte originalna znamka Juicy Couture.

Skoraj jo že vrne pa si zadnji trenutek premisli.

Kar tukaj jo bom obdržala, z mano, na stolu. Ampak to ni še nič v primerjavi z mojim zakladkom!

*Tjaša privleče mali prenosni kovček na
kolesih.*

Vedno jo imam s sabo, ker je "storage" v New Yorku tako drag, pa tudi nikomur ne zaupam. Veste, jaz sem zelo varčna.

Vse je lepo zakamuflirano, tako da nihče ne bi posumil.

Tjaša odpre vrečko, potegne ven par...

Cristhian Lacraux. Pravim jim moji princeskini čevlji. Prodala bi jih za 200 dolarjev. Moja številka noge je 40, tile so pa 37. V tem je problem.

Pregleda občinstvo in se zapiči v eno izmed gledalk.

Hej, ti izgledaš, kot da imaš dober okus in majhno nogo, kaj pa če bi medve sklenili kupčijo? 300 dolarjev, pa dobiš čevlje, pa še 10 prijateljev lahko pripelješ na mojo naslednjo predstavo zastonj.

Ne, kaj ti niso všeč? Al' ti predstava ni všeč? Pa saj je sploh še nisi videla. To sploh še ni taprava predstava! No, jebat ga!

Potem ti pa ne bi prodala čevljev, tudi če mi plačaš 1000 dolarjev!

Čakaj, čakaj, a bi mi plačala 1000 dolarjev, če ti pustim, da me žališ???

Poglej, jaz se lahko usedem. Kje je vrv? Vem, da sem imela vrv tu nekje in nekdo naj me zveže. (*najde pas v svojem kovčku*) Ja, naj pride nekdo na oder, da me zveže. Ti, ti izgledaš velik in močan, pridi. In ti me lahko zdaj zmerjaš, kolikor dolgo hočeš in potem dobiš čevlje in predstavo, ampak najprej mi plačaj 1000 dolarjev! Sprejemem gotovino, čeke in klik.

Chiara, daj mi žrtevno luč!

Nekaj na obraz, prosim!

Tri, štiri, zdaj! Ok 500, samo za tebe. Ok, odpiram širšemu občinstvu, kdorkoli me lahko zmerja za 500 dolarjev in dobi čevlje! Tri, štiri, zdaj! Ignorirate me, to je še hujše! Vem, da komaj čakate, da me skurcate! Dajte no!

Zamudila sem na lastno predstavo, imam umazane, smrdeče, sirove noge, izgledam kot demon, imam škratova ušesa, prašičji nasek! Se spomnite holograma, ki sem ga prej omenila?! No? Zlagala sem se! Nimamo holograma, ker hologrami ne obstajajo, samo 3D projekcije obstajajo in to pa imamo!

Smrčim – včasih, brada mi raste, galaksijo znamenj imam na joški ... Pa dajte no, za 100, za 100 se lahko polulate na mene, ampak ne! Čevljev pa ne dobite... 100? Dajte no, odplačati moram hologram ... 3D projekcijo ...

Grga v grlu
dražeci delci, ščeme
ujeta v led

To je bil moj haiku o občutku ukleščenosti. Spravim se v situacije, kočljive situacije. Najprej sem cela navdušena, potem pa se izcimi, da je moj fant bipolaren. Saj signali so bili ves čas, ampak pač se mi ni zdelo nič slabega, ali resnega ...

Dovolj je že, da rečem, da sem iz Slovenije. In ljudje priprejo oči, se sanjavo zazrejo v obzorje in dahnejo ... Pomagajte, dajte mi eno besedo ...

“Wow tako lepa in eksotična vzhodnoevropska država.”

Centralnoevropska in eksotična samo zato, ker ne veš nič o njej!

Takoj za tem sledi: »Vi ste bili včasih del Sovjetske zveze, kajne? Kako se je komunizem obnesel na vaših tleh?«

Čakaj, čakaj! No, to vprašanje o Sovjetski zvezi je tako pogosto, da oprostite, ampak tole me pa malo baše... res sem se zmedla. Mislim, joj, kaj pa če smo res vzhodnoevropska država, kaj pa če smo res kdaj bili del Sovjetske zveze? Ampak jaz bi to vedela, saj bi nas učili v šoli?

Daj potegnite ven svoje mobilce in pogledjte, če je Slovenija res bila del Sovjetske zveze ...

Kaj bi vtipkali v Google? Slovenija USSR? Slovenija, vzhodna Evropa, zemljevid ...?

Chiara, ti si hitra s tem. A lahko pogledaš, če najdeš kakšen zemljevid?

Chiara, a sta najina Dropboxa še vedno povezana?

Daj poglej, če lahko najdeš reklamo, ki sem jo ravno posnela. Označena je Tjaša Slovenija. Eto, da vidimo.

OK, rada bi vas naučila nekaj besed. Ponavljajte za mano.

Zdaj pa se lahko razdelimo v skupine. Vi tukaj levo spodaj, čakaj, da najdem pravo intonacijo, to je vaš ton ... Vi tukaj v centru in vi tam zgoraj. OK, zdaj pa vsi skupaj.

Wow, vedno sem si želela slišat 100 ljudi vzklikat ščegetavček. Izgleda, da se sanje res lahko uresničijo!

Ok, narejeno. Opravila svoje delo, predstavila Slovenijo. Pripravljena, da se premaknemo naprej.

Chiara, smo?

CHIARA: »Še deset minut.«

PETI PRIZOR

Hey, a bi radi slišali o mojem prvem dnevu v New Yorku?

Tjaša začne teči na mestu. Visoko dviga kolena.

Pristanem in odletim do seks muzeja. Hot'la sem videti, če je boljši kot amsterdamski. Ni bil. Niso imeli ne porno risank niti mučilnih naprav iz grajskih ječ.

Po hoji v visokih petah od Times Squara do Kitajske četrti se mi je zahotelo teka. Pa sem se pognala v drnec, v Centralnem parku, 31. januarja ob 9. uri zvečer, v totalni temi.

Ko sem delala kroge okoli jezera, sem kar naenkrat zagledala: Georga Cloonija! Dvojčka, njegovega dvojčka, ki je takoj zamenjal smer ter sem mi pridružil.

George Clooney: »Hej, ravno prilaufal čez Brooklynski most, ja mal sem tekaškega obsedenca. Ha, moški mora ostati v dobri formi, a ne? Aja, Jay, me veseli, jaz sem šefe Brooklinske gasilke brigade.«

Oh, kako sem se počutila varno.

To prvo noč v New Yorku, smo šli s cimri iz hostla v stand up klub, kjer sem prvič v življenju slišala portoriško komedijantko govoriti o menstruaciji. Takoj sem poštekal, da so to teme, ki jih obdelujejo newyorški komiki. Spila sem dva koktejla, za katera nimam pojma, kdo je plačal, vem pa, da se mi je zdelo: *(zgrmi na tla)* Uah, tale newyorški staff je močan kot hudič.

Na tleh začne "voziti koló".

Zvlekli so me nazaj do hostla, kjer sta me receptor in natakar peljala do proste sobe v petem nadstropju. Tam sta me nafilala s travo in kokainom, ne, nič seksa, nič trojčkov, nič gasilskih orgij ...

Samo govorili smo o čarovništvu v New Yorku, ker takrat sem bila prepričana, da je moja misija v življenju, da dam ljudem čarovništvo in čarobnost skozi medij gledališča. *(izvleče se iz hrbtnega položaja, v katerem je prej gonila namišljeno kolo)*
Ali že izkušate čarobne trenutke? Pa to sploh še ni predstava!

Noge ima blazno narazen, počasi drsi v špago.

Na tadrugi dan sem se spentljala z vratarjem hostla, ki mi je kupil fotoaparat za enkratno uporabo in moj prvi "bagel s sirnim namazom" in potem me je predstavil šestemu in sedmemu nadstropju. Bila sem kot razposajen kužek, hočem se igrati, dajmo se igrati!

Tokrat začne teči v krogu po odru.

V prvem letu in pol sem se preselila 12-krat! Imela sem tri resna stanovanja, vsa za tri mesece, ostalih devet v ostalih 3 mesecih so bila sama kavč surfanja in ko sem stanovala s fanti.

Stanovala sem v 3 stanovanjih v Park Slopu, 2 v Woodsidu, 2 v East Villagu, 1 v Chinatownu, Prospect Heights, Flatbushu, Dumbu in Zahodnem Harlemu.

*Spleza do Chire, kjer od nje prevzame kamero,
začne se snemati.*

Moj cimer v Woodsidu je bil Italijan, ki je delal za Gucija v Milanu. A službe se je hitro naveličal in prodal svojo vespo, avto in stanovanje, popakiral denar v kovček in z njim odletel v New York.

Bruno: »Veš kaj je the best? Patterson!«

Tjaša: »Kaj?«

Bruno: »Patterson New Jersey! Je kot tapravi New York v osemdesetih: droge, tolpe, prav dobesedno strah te je, da te bo kakšna prostitutka zaklala na ulici! A bi mal mavrice?«

Tjaša: »Valda! Kaj pa je?«

Bruno: »Ma, perfekcija! Mešanica kokaina in heroína!«

Tjaša: »Vav, kolk pa to stane?«

Bruno: »Pa ne vem? Dozica? 200 dolarjev!

Ves denar je porabil na Mac računalniški opremi, Peter Luger hiši zrezkov, francoski puncu Juliette in njenemu ljubkemu kužku pitbulu in seveda: mavrici. Na koncu treh mesecev je porabil ves denar, postal sprehajalec psov in končno so ga celega poklapanega nazaj domov spravili starši.

*Poljubnemu gledalcu zabiča naj jo snema in da
naj bo kreativen, kar se le da. Kar gledalec
snema, se obenem projecira tudi na steni -
projekcijski površini za njo.*

A me lahko snemate? Ne nehajte, dokler vam ne rečem, prav? Pa kar malo se poigrajte, pozumirajte in tako...

Flastbusha ni b'lo več, potem ko se je moj neustavljivo privlačen Regi princ odločil raje za celibat kot pa zame.

Sčurki, miši, poscane mačke, pogradi, perverzneži in pijanci.

Vse sem že videla!

Vse sem že videla!

Začne neke elemente pilatesa oziroma telovadbe.

To je moja najljubša oblika telovadbe, ljubim telovadbo! Včasih dvakrat na dan! Včasih po vsakem obroku, da se sprostim, da se prešvicam, da se dobro počutim.

Prečokata si, premala si, premale joške imaš, mislim. Fajn si zaobljena, fajn meča! Vel'ka rit! Ti si prešportna, mi iščemo bolj modelke. Predlagam, da nehaš jest in nehaš telovadit. Mi imamo radi polne ženske!

Boljša artikulacija, na stran jih vrzi, vrzi svoje stavke stran! Preveč, preveliko, preživo!

Joj, obožujem tvoje luknjice, tvoj obraz je tako eksotičen. A si Rusinja? Poljakinja? Ukrajinka?

A se slačiš? A si se kdaj? A bi se? Oči kot haski! Pa ti imaš slovansko konstitucijo obraza; a bi šla topless? Kaj pa napol naga, kaj pa cela naga?

Kaj je s temi strijami? Pa ti veliki kolobarji? A imaš grmiček tudi??

A bi rad, da se mi vidijo metuljeva krila??

Chiara pridi, pridi dol pa mu vzemi kamero!

Nič ne dela! Nič ne dela!!

Obupana se sesede na tla.

ŠESTI PRIZOR

Poglej to predstavo na primer. Vedno sem si želela hologram. Že odkar sem bila stara 13, sem sanjara o hologramu. Pa spoznam specialista, pokaže mi "NanivojuOči" in jaz se čist zatreskam. Dejansko bi lahko komunicirala z živim hologramom same sebe na odru, ampak problem je v tem, da stane 20.000 dolarjev. In če bi jo hot'la vzeti na Škotsko ali kamorkoli drugam, bi rabila ekipo petih strokovnjakov, da profesionalno nategnejo zelo tanko plast filma in to bi bilo še dodatnih 20.000 dolarjev! Pa vprašam: a je možno, da strošek malo zmanjšamo? Če zmanjšamo hologram ali lahko sorazmerno zmanjšamo tudi strošek?

Lahko bi naredili mini hologram, mini mene, takšnega, ki ga lahko daš v kovček in potuješ z njim? Potujoč hologram? Mogoče lahko kovček fabriciramo in naredimo majhen teatrček z njim, z majhnimi rdečimi zavesicami ...

In on pravi: »Ja, vsi govorijo o tem, ampak noben ga še ni naredil.«

Pa to je perfektno, jaz hočem bit' pionir, jaz hočem bit' prva, risalka trendov! In tako skleneva kupčijo za 1000 dolarjev, ki jih še nimam.

In vse je perfektno, one je zaklenjen v svojem laboratoriju in eksperimentira, jaz sem zaljubljena. Vse je perfektno, edino ena majhna malenkost. Da ne dela. Ne dela, ker je nemogoče. Enostavno hologram ne deluje na tako majhnem polju.

In zdaj dobesedno držim pleksi steklo pred svojim obrazom z 2D projekcijo na steklo, ampak ker ga držim pred svojim obrazom, jaz kao dodam tretjo dimenzijo ...

Drek se mi dogaja kar naprej. Enostavno kar gleda za mano in pljuska me zadene točno na sredo čela! V prejšnjem stanovanju je počila pipa in govno iz cele hiše je pribrobotalo iz mojega stranišča in bane in preplavilo celo kopalnico. Tla v kopalnici so bila pokrita s štirimi centimetri greznice. To je bil alarm za ebolo! Na srečo sem preživela!

Kar me spominja: ko sem živela na 23. ulici med 8. in 9. avenijo v samski sobi v bloku s samimi 70 let starimi kadilci kreka in podeželjskimi plejboji, ki so prišli v New York, da jim uspe.

No, tam sem imela manjši podnajemniški incident. Za podnajemnika sem najbrž dobila ozdravljenega heroinskega odvisneža, ki se je igral "dva fanta ena kupica" v našem skupnem stranišču.

Za vse, ki ne veste: "dve puncici ena kupica" je legendarni youtube video, prikazuje dve puncici, ki se pokakata v eno kupico, jo potem polížeta kot sladoled in se zatem zbruhata ena na drugo.

Kot izjava stevardese

Če imate kaj vprašanj o današnjem letu, se nikar ne zadržujte in vprašajte vašo stevardeso. Vrečke za bruhanje so varno spravljene pod vašim sedežem. Želimo vam varen let! Hvala, da letite z nami!

Ko sva se srečala za izmenjavo ključa, je bil neverjetno prešvican, ampak to se mi ni zdelo sumljivo, saj je bil debel in bilo je poletje. Prišel me je celo gledat v vlogi Beatrice v Mnogo hrupa za nič.

No čez en teden so me lastniki stanovanja klicali, da jih je poklical hišnik, da se je moj ozdravljeni heroinski odvisnik posral na ploščice v kopalnici in gmoto razmazal po stenah. Dvakrat!

Škodo sem prišla pogledat s tremi črnimi vrečkami za smeti, sodelavcem in fotoaparatom – za dokumentacijo. Intervjujali smo sosede.

Lisa – učiteljica angleščine: »Ja, debelinko je pripeljal prijatelja domov. Pila sta ga in se ga zadevala cel vikend. Videla sem in slišala: srala in kozlala sta v tandemu! – v skupnih sekretih. Nikoli, ampak nikoli več ne stopim tja.

Ruski fizik: »Prasca! Brez komentarja.«

A je to fekalija v solatnem dresing lončku, ki zgleda kot balzamični preliv?

Morala sem prepleskati sobo, zribati stene, podkupiti hišnika, da je obdržal mojo vzmetnico čez noč, ker so bili kosovni odpadki na vrsti šele naslednji dan. Kar je vse povzročilo mentalni zlom, ustavilo moj cikel in pojačalo bulimijo. Bil je čas, da se preselimo.

Zdaj živim v Harlemu, obožujem ga! Veliko placa imam! Sociopatskega vlomilca imam! Vse imam – razen menstruacije! Res je b'la to dobra izkušnja! Naučiš se ceniti majhne stvari v življenju, tako kot na primer čisto steno.

Aja, po enem mesecu me je poklical.

"Hej, Mihael tukaj. Hej, sorry, res, res mi je žal! Šel sem direkt na urgenco iz tvojga placa. In b'lo me je tko sram, da nisem vedel, kaj bi reku, ampak b'la si super! Res, res dobra predstava! In res upam, da mi lahko oprostiš in spraševal sem se, a bi blo mogoče, da mi pošlješ moja zdravila, pod post'lo so, v Texas, kjer okrevam s svojo družino?"

To vrečko zdravil? Tole, tole vrečko?

Ne absolutno ne! Ni pofukane variante!

*Tjaša skoči na domišljijško vrečko zdravil in
podivjano poskakuje po njej.*

SEDMI PRIZOR

Mama bi me opisala kot odločnega otroka. Kar je v resnici mislila je, da sem b'la trmasta, manipulativna prasička. Še vedno sem. Pri štirih so me starši dali v vrtec. Takoj sem se spoprijateljila s Patricijo. Obe sva bili skoraj štiri in izjemno "odločni".

Nekega lepega dne sva se odločili, da greva na dieto. Za popoldansko malico smo ponavadi dobili sendvič: kos kruha s salamo, sirom in kislo kumaro. Odločili sva se, da en mesec ne bova jedli nobenih salam! Vse je šlo kot po maslu, ampak nihče ni opazil. Potem sva se odločili, da spremeniva dieto: črtat ogljikove hidrate, nobenega kruha en mesec!

To so seveda vsi mislili, da je nezaslišano, saj imajo vsi SrečnPlacerji radi kruh, vsi imamo radi kruh! Tako, da me je moja vzgojiteljica Dora potegnila v naročje.

Dora. »Odpri usta in bova spustili avionček notri. Daj no, samo en grižljaj. Če ne poješ samo enega koščka kruha, bom povedala mamici, da si poredna.«

Tjaša: »Prisili me, da pojem en košček, pa se ti bom polulala v naročje.«

Bila sem odločen otrok, vendarle! Človek mora imeti standarde, integriteto... Jaz držim besedo, starši so me naučili tega.

OSMI PRIZOR

Oooh, moji starši, kakšna ljubezenska zgodba! Mami in ati sta se spoznala na štop placu.

Ati, roker, dolgi lasi, 23: »Hej, a bi štopala skupaj?«

Mami, 17, pravkar gre domov iz gimnazije, si popravi baretko: »Lahko!«

Štopala sta dve uri in se zabavala kot nora. Potem je ati moral na vajo z bendom, zato je vzel avtobus, mamo pa so potem takoj pobrali.

En mesec kasneje je moja mama imela maturantski ples. Ni plesala, ker se je upirala svojim okostenim, strogim staršem, ampak ati je bil tam, bil je bobnar v bendu na maturantskem plesu.

Bila sta presenečena in presrečna, da se vidita, in moja mama je spila malo preveč ...

Stevardesa: "Vrečke za bruhanje so varno shranjene pod vašim sedežem. Uživajte v letu. Hvala!"

Ne, ampak kar po mojem atiju.

Od takrat naprej sta nerazdružljiva.

Moji stari starši so se ločili. Moji prastari starši so se tudi ločili. Fanatična katolika, pa sta se vseeno ločila 1945! Takoj po drugi svetovni vojni. Pogumno. Pa kaj bi lahko bilo, ... a mislite, da je bil gej?

Jaz se bom najbrž tudi ločila, vedno preskoči eno generacijo. Ampak, še nisem poročena, ha! Trenutno niti hodim ne z nikomer!

DEVETI PRIZOR

Kurac! Tole je izčrpljujoče! Ne morem več! A veste kako težko je govoriti o takšnih privat zadevah? Boli!

Kozarec vode rabim! A lahko pijem vašo flaško? Kaj je tam notri? Vino? Daj mi en šluk! Pa dajte no ljudje božji, hiram vam tukaj! Se opravičujem, ampak tole pa ne morem, ne morem. Kar ustavimo predstavo. Dovolj je. Imela sem bronhitis tri tedne, a ima kdo Rikolo? Ali pa Hals? Bila sem čisto sama, noben me ni prišel obiskat, kašljala sem tako hudo, da sem si nategnila živec v hrbtu. Rabim masažo, rabim akupunkturo! A imamo slučajno danes profesionalnega maserja v občinstvu? Rabim malo zdravlilnega seksa!

Eden od mojim moških prijateljev hodi na te tantrične delavnice, kjer zdrmajó ženske. Ščegetavček ima 19 različnih točk. Mogoče bi pa to morala preizkusiti. Sedet v lotosovi pozi, naga, gledat nekoga globoko v oči, in mu dovoliti, da me zdrma. Hej tebe gledam, daj sodeluj, daj si očala dol, ne morem se povezati.

Predstavljaš si, da sem gola! Jaz si predstavljam tebe golega, jaz sprejemem tvojo sveto moškost. Sprejmi mojo sveto ženskost! In pustila bi mu, da me zdrma. Naga.

Mogoče bi pa spet morala s kom začeti zmenkat. Isto bi se morala briti, ampak če z enim dejtam, potem lahko dobim vsaj zastonj večerjo. A kdo sploh razume zmenkanje?

Ne, resno sprašujem?! Če ima kdorkoli karkoli rasvetljuječega za povedati, prosim ne se držati nazaj, z veseljem bi slišala! Razumem seks, zmenkanje pa se mi zdi kot nova filozofska enigma, novi filozofski diskurz. Mislim, resno, daj dvignite roke tisti, ki razumete, kaj je zmenkanje. No, ja!!

(če večina dvigne roke potem A če nihče ali skoraj nihče ne dvigne rok opcija B)

a) mogoče pa samo jaz ne razumem?

b) wow, vsi smo full evropski! Mi Evropejci očitno res ne štekamo tega ameriškega koncepta. Vem, kaj je biti v zvezi, vem, kaj je varanje, vem, kaj je spat naokoli, ampak v New Yorku je vse eno in isto, pač: zmenkanje.

Spoznala sem fanta: všeč mi je bil, jaz sem bila všeč njemu, začela sva seksat in potem počasi preživljat več časa skupaj, sprehajat njegovega psa, hoditi na kosilca, kuhat večerje, gledat filme, in potem sem ga enkrat poklicala moj fant.

NE-FANT: "Wow punči, jaz še nisem pripravljen. Pozno sem vzcvetel in toliko je še stvari, ki jih moram raziskati, preskusiti, zdi se mi, da moram ostati odprt in ugotoviti, kakšne ženske so mi sploh všeč in kakšne ne. Rekel bi, da midva zmenkava; pač preživljava čas skupaj, uživava v družbi drug drugega."

KAJ??

Jaz sem mislila, da je zmenkanje, kot iti na intervju, da vidiš, če sta si všeč, in če sta si, se vržeta v to in začneta zvezo. Sploh ne morem razumeti, kako je možno, da si zaljubljen in navezan, pa hočeš še naprej hoditi na "intervjuje" z drugimi.

Včasih pomislim, kako nedolžna je bila moja prva ljubezen ... Starši so me čez poletje peljali na hrvaški otok, kjer so dopustovali tudi atijev rockerski prijatelj in njegova družina. Na prvi pogled sem se zaljubila v tamlajšega sina, Roka! Zgledal je kot mlad Keanu Reeves. Ves čas sva preživela čofotajoč v vodi, in potem sva gledala, kako je sonce zašlo in čez soline sva šla nazaj do njihove prikolice, kjer sva jedla sladoled in igrala karte. On je jedel sadne lučke jaz pa čokoladne-mandljeve sladoledne sendviče, no saj se še kar pozna. Ampak, totalno nedolžno in popolnoma predano. Oh, da bi lahko bila še enkrat 11!

Skok nazaj na 24, k mojemu ne-fantu, kateremu sprehajam psa! Najprej sem cmizdrila, pa ni pomagalo, potem sem rohnela in se je še poslabšalo, potem pa sem rekla: »zmenkat hočeš? OK, bom pa zmenkala, imam dovolj energije in ljubezni, ti degen!

Torej sem si dobila fanta... ne, ne, ne-fanta številka 2 za "zmenkanje" in pa neskončno spremenljivko ne-fanta številka 3.

Vsako noč sem bila zunaj, zmenkala sem kar s parimi Č, & Č,; čeden in črn. In še celo moj mehiški cimer je rekel: "Ti imaš pa res polne roke." JA! Sem jih imela!

To je čisto izčrppljujoče! Imeti odprte opcije. Včasih se vse samske punce skupaj spravimo in meditiramo na temo "kako dobiti in obdržati fanta". Hej, daj naredimo to! Kar zdajle! Vse samske punce na oder, naredimo en krog, kot okoli kresa, mogoče lahko malo zapojemo kakšno "kumbaya". Joj Chiara, a imaš kremen, da zanetimo mali ogenjček?

Chiara: Ne! Požarna pravila!

Ah! OK. Ga bom pa narisala. Vem, da imam kredo tu nekje. Chiara, a lahko dobim kresno luč? Mesečino, luč, kot sen kresne noči?

Pridite samske! Imam munchmallowse!

ČE NIHČE NE PRIDE NA ODER:

a) Kaj? Jaz sem edina samska tukaj? V celi dvorani? Ali res, ali kaj? Ja, čestitam! Resno, uživajte! No, vas pa res lahko vprašam za nasvet, ker ste vsi specialisti za zveze! No, bom pa sama enega! Sploh jih ne maram, to je čisto ameriško! Trebuh me začne boleti po tem!

ČE SE KDO PRIDRUŽI:

b) Živjo! Jaz imam pa nekaj vprašanj. Na zdravje!

NADALJEVANJE ZA OBE A in B:

S koliko ljudmi dejansko spite, če zmenkate z večimi?
Številke prosim! Si bom pokrila oči, da se ne počutite tako izpostavljeni.
Torej spite z vsemi, s katerimi hodite?
Zanimivo!

Drugo vprašanje: Ali masturbacija šteje za seks?

No, vprašam namreč, ker imam to noro zgodbo: našla sem oglas v Salomoncu. "Iščem partnerja za vajo, 100 dolarjev na uro."
Seveda sem se prijavila in dobim takle klic:

"Dobili sem bomo v Shetlerjevem studiju in nas režiser bo ležal na tleh nag, pokrit z rjuho.

Imate eno uro, da vam ga uspe spraviti do orgazma. Če ga, dobite 100 dolarjev in on gre peš domov nag. Če vam pa ne uspe, potem pa ne dobite 100 dolarjev in vi morate peš domov gola. Zmenjeno?”

Naj razmislim, vas pokličem nazaj!

A mislite, da so me poklicali samo, da vidijo reakcijo?

DESETI PRIZOR

Ni čudno, da je bil naslov moje prve predstave v New Yorku “Rada bi imela penis”. Saj sem ga res potrebovala. Nekaj zanesljivega, nekaj trdnega, da se ga lahko oprimeš, kot objameš mogočno drevo, ko si v krizi.

Kje je?

Kam je šel?

Ogenj, iz katerega sem vzniknila.

Večni ogenj.

Sama sem zdaj.

Jaz sem človek.

Jaz sem ženska.

Rada bi bila pa ogenj.

Pogrešam nekaj v sebi.

Moškega, penis.

Hočem ga, da postanem ogenj.

Hočem ga! Penis!

Bila je o “faličnem kompleksu”. Žanr je bil gibalno gledališče sreča performance art sreča “v obraz”, kot Karen Finley predstave.

Moja bivša punca Tanja, me je predstavila svoji bivši puncu Melisi, ki je bila slikarka zoofilije. Saj veste, ko imajo ljudje seks z živalmi in živila je v BIKO centru, ki je bil bivši samostan, zdaj pa okupiran z krščansko združbo Garifuna. Njihov cilj je bil pripeljati umetnost, gledališče, film in skupinske obede v manj razvite in revne soseske.

Perfekten plac, da zašartam svojo kariero z "Rada bi imela penis!".

Napisala sem predstavo, skreirala koncept in šla na lov za materialom. Našla sem velikanski cvetlični lonec, ki sem ga sfrizirala v jabolko. Iz te jabolke sem se rodila, saj je mesto dogajanja od "Rada bi imela penis" seveda Rajski vrt.

Potem se vzela ogromno stiroporno drevesno deblo in ga spremenila v velikansko falično drevo. Ovili smo ga v čipko in mu dodali glavico na vrhu. Vdolbili smo tudi luknjo prav v sredi debla za "vagino" drevesa, iz katere se je priplazila kača.

Delala sem najbolj bogokletno predstavo prav v epicentru afriške religiozne skupnosti.

Torej, drevo je predstavljalo božjo skupnost moškega in ženskega principa, reprezentirano skozi penis in vagino. Našli smo tudi peskovnik, iz katerega so rasle različne falično oblikovane korenine in sadje (banane, ingver, neke nerazpoznavne afriške korenine). Peskovnik je predstavljal ocean penisov tam zunaj. Bil je prostor, kjer se človek igra, raziskuje in plava svobodno. Hotela sem, da je perfektno. Kupila sem 20 vreč peska, kar bi lahko trajalo za 60 predstav, dovolj da podaljšamo in odigramo na Broadwayu.

Tavelika jabolka, drevo-penis in falični peskovnik so bili zgrajeni v kleti BIKO centra, medtem ko sem vadila v kapelici. Tri ure na dan, pet dni na teden, en mesec in pol. Potem pa je prišla premierna noč. Molila sem, da bi bila predstava ljudem všeč. 9 jih je prišlo na predpremiero, 7 na premiero, 2 na prvo reprizo in 6 na zadnjo ponovitev. Ni šlo tako dobro.

Ampak imamo ves ta pesek! Veliko peska! A ga kdo hoče za 20 dolarjev? Ne, resno, če ga hočete, vam ga pripeljem in vam plačam 20 dolarjev, da ga vzamete! Imamo kaj kupcev?

Me je zelo presenetilo, da ni šlo za med. A ni to nekaj, s čimer se lahko vsi poistovetimo? Malo me je skrbelo, da bodo vsi mislili, da so vsi SrečnPlacerji takšni. Obsedeni z očetovimi lulčki. Kar ni res. To je povsod po svetu enako!

Vem, kaj si vsi mislite: če ti je v New Yorku tako težko, zakaj pa ne greš nazaj v SrečnPlac? Jah, ne, ne morem. SrečnPlac ni več srečen, ko sem tam; potem je New York SrečnPlac. SrečnPlac ni nikoli srečen, ko sem tam.

A veste ta trenutek, ko kdo reče: ja, ne, ljubim te? In končno dobiš definitiven odgovor in je dovolj? Za sekundo je dovolj. Zapolni prazen prostor.

Natančno veš, kje in v katerem času stojiš na prostorsko-časovni mreži. Kaj so koordinate. In se počutiš popolnoma prisoten v trenutku, spoznan in najden. Čas, dogodek trenutka te je našel.

Čakaj, kaj a ne vidiš, da imam razodetje? Ti dogodki so kot drveči avtomobili, proti tebi gredo in končno si na pravem mestu, na pravem prehodu za pešce, da te zadenejo. Svetova se združita, avtomobil-dogodek te zadene, se zlije po tebi in spremenjen si.

Mogoče smo vsi tukaj, istočasno, en ob drugem, z namenom, in ta možnost zveni prav blažilna, v primerjavi z nešteto možnostmi, neskončnostjo nevedenja, kaj je pred nami.

Chira: »Popravila sem ga. Lahko začnemo.«

ENAJSTI PRIZOR

Kaj? Popravila si ga? Oh, no dragi zbrani, izgleda, da bomo vseeno lahko videli to našo predstavo. Hvala za vašo potrpežljivost, da ste počakali z nami. Ta predstava je zelo osebna in mi veliko pomeni, tako da upam, da vam bo všeč!

Chira pride in na hitro instalira mini projektor na oder. Tjaša se ogrne v črni šal in si da pleksi steklo pred obraz. Le-to je projecirano na Tjašin obraz.

HOLOGRAM: Hej, full sorry, full full sorry, da sem pozna! Dva policaja in dva detektiva sta pravkar odšla. Niso me spustili na avion! A ste videli moj facebook status? A ste videli, kaj se je zgodilo? A ste me videli na poročilih?

No, prejšnjo noč ga pijem na Lower east sidu z mojo prijateljico Stacy.

In kar naenkrat začne zvoniti telefon. Moja cimra - Kathleen. Ona me nikoli ne kliče ... Pa si mislim: » Pa kaj je narobe? Sem pozab'la pomet posodo?«

Kathleen: » Hej, en tip je v tvoji sobi. Pravi, da je tvoj fant.«

Kaj? Moj fant? Ne, pa saj jaz nimam fanta, z nikomer ne hodim, noben ne ve, kje živim, ker sem se šele vselila. Dosti! Pokliči policijo!

Meša se mi ... Pa kdo je ta tip?! Kakšen zasledovalec?

*Počasi hologramska projekcija polzi po Tjašinem
telesu dokler ne "utone" na odrskih deskah.*

KONEC